

Forslag

til

Lov om ekspropriation til byudvikling.

Fremsat den 12. november 1975 af *miljøministeren*.

§ 1. En kommunalbestyrelse kan ekspropriere fast ejendom, der tilhører private, når det er af væsentlig betydning at råde over ejendommen for at sikre gennemførelsen af en byudvikling i overensstemmelse med en iværksat planlægning.

Stk. 2. Indtil der foreligger en godkendt regionplan, der omfatter kommunen, skal kommunalbestyrelsen underrette amtsrådet, i hovedstadsområdet dog hovedstadsrådet, om en påtænkt ekspropriation efter stk. 1. Ekspropriationsbeslutning kan ikke træffes, hvis amtsrådet henholdsvis hovedstadsrådet inden 2 måneder efter underretningen modsætter sig ekspropriationen.

§ 2. Ved ekspropriation efter § 1 bortfalder alle rettigheder over det eksproprierede, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

§ 3. Ved ekspropriationens gennemførelse finder bestemmelserne i § 45 og §§ 47-49 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.

§ 4. En ekspropriationsbeslutning efter § 1 kan påklages til planstyrelsen under miljø-

ministeriet. Klage skal være indgivet inden 4 uger fra beslutningens meddelelse. Rettidig klage har opsættende virkning. Ekspropriationsbeslutningen skal indeholde oplysning om bestemmelserne i 1.-3. pkt.

Stk. 2. Planstyrelsens afgørelse af en klage efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Miljøministeren kan overtage afgørelsen af en til planstyrelsen indgivet klage efter stk. 1.

§ 5. Taksationsmyndighederne efter lov om offentlige veje fastsætter erstatningen for ekspropriation efter § 1.

Stk. 2. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder § 51, stk. 2-4 og 7, §§ 52-56, 63-64 og 66-67 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.

§ 6. Loven træder i kraft den

§ 7. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Med lov nr. 287 af 26. juni 1975 om kommuneplanlægning er lovgivningen om kommunernes fysiske planlægning gjort tidssvarende.

I en kommuneplan fastlægges kommunens hovedstruktur inden for rammerne af lands- og regionplanlægningen. Kommuneplanen omfatter en planlægning for en længere årrække af udbygningen af kommunens bysømfund med boliger og arbejdspladser, herunder rækkefølgen for denne udbygning. I

hovedstadsområdet skal en kommuneplan ledsages af en tidsfølgeplan for bebyggelse og anlæg i kommunen. Der henvises nærmere til lovens §§ 2-5.

I supplerende og udfyldende lokalplaner fastsættes de for borgerne umiddelbart bindende byggeforskrifter m.v., jfr. lovens §§ 18-20 og 31. En lokalplan kan imidlertid ikke give grundlag for et påbud til grundejerne om at virkeliggøre planen. Grundejernes bundethed af en lokalplan betyder blot, at planens bestemmelser skal overholdes, hvis og når

Miljømin., 6 kt. A. j.nr. B 55-13-1975.